

A Bíróság (harmadik tanács) 2017. április 27-i ítélete (a Consiglio di Stato [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Onix Asigurări SA kontra Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(C-559/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — 73/239/EGK irányelv — 92/49/EGK irányelv — Az egységes engedély elve — A székhely szerinti tagállam által gyakorolt felügyelet elve — A 40. cikk (6) bekezdése — A „szabálytalanságok” fogalma — A részvényesek jóhírneve — A valamely tagállamban letelepedett biztosítóintézet részére új szerződések más tagállam területén történő megkötésének megtiltása)

(2017/C 202/05)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: Onix Asigurări SA

Alperes: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

Rendelkező rész

Az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a 73/239/EGK irányelv, valamint a 88/357/EGK irányelv módosításáról szóló, 1992. június 18-i 92/49/EGK tanácsi irányelvet (harmadik nem életbiztosítási irányelv) és különösen 40. cikkének (6) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha valamely tagállam felügyeleti hatóságai az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítás területén, a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján az említett tagállamban tevékenységet folytató vállalkozással szemben a biztosítottak és a vállalt biztosítási fedezetekből esetlegesen részesülő személyek érdekeinek védelme céljából sürgősséggel olyan intézkedéseket hoznak, mint új szerződések e tagállam területén történő megkötésének megtiltása, amely tilalmak a biztosítási tevékenység gyakorlásához szükséges engedély megadása egyik olyan alanyi feltételének, eredendő vagy időközben bekövetkezett, mérlegelés útján megállapított megsértésén alapulnak, mint a jóhírnévvel kapcsolatos feltétel. Ezzel szemben az említett irányelvvel nem ellentétes, ha e tagállam az öt szükséghelyzetben megillető jogok gyakorlása során megállapítja, hogy az érintett biztosítóintézet vezetőinek jóhírnevével kapcsolatos bizonyos hiányosságok vagy bizonytalanságok olyan valós és azonnal fenyegető veszélyt jelentenek, hogy a biztosítottak és a vállalt biztosítási fedezetből adott esetben részesülő más személyek érdekeit hátrányosan érintő szabálytalanságok valósulnak meg, és amennyiben ez az eset áll elő, azonnal elfogadja a megfelelő intézkedéseket, ami adott esetben például annak megtiltása, hogy e biztosítóintézet a területén új biztosítási szerződéseket kössön.

⁽¹⁾ HL C 38., 2016.2.1.

A Bíróság (első tanács) 2017. április 27-i ítélete (a Cour de cassation [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – A-Rosa Flussschiff GmbH kontra Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (Urssaf), az Urssaf du Bas-Rhin jogutódja, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

(C-620/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Migráns munkavállalók — Szociális biztonság — Alkalmazandó jog — 1408/71/EGK rendelet — A 14. cikk (2) bekezdésének a) pontja — 574/72/EGK rendelet — A 12a. cikk (1a) bekezdése — Az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti megállapodás — Hajózó személyzet — Másik tagállamban kiküldetésben lévő munkavállalók — Svájci fióktelep — E 101-es igazolás — Bizonyító erő)

(2017/C 202/06)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation

Az alapeljárás felei

Felperes: A-Rosa Flussschiff GmbH

Alperesek: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), az Urssaf du Bas-Rhin jogutódja, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

Rendelkező rész

Az 2005. április 13-i 647/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendelet 12a. cikkének (1a) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a valamely tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézmény által a 2005. április 13-i 647/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a 118/97 rendelettel módosított és naprakésszé tett 1408/71 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiállított E 101-es igazolás még akkor is köti mind a munkavégzés helye szerinti tagállam szociális biztonsági intézményeit, mind e tagállam bíróságait, ha azok megállapítják, hogy az érintett munkavállaló tevékenysége végzésének feltételei nyilvánvalóan nem tartoznak az 1408/71 rendelet e rendelkezésének tárgyi hatálya alá.

⁽¹⁾ HL C 48., 2016.2.8.

A Bíróság (első tanács) 2017. április 27-i ítélete (a Tribunal de grande instance de Perpignan [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – a Noria Distribution SARL elleni büntetőeljárás

(C-672/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — 2002/46/EK irányelv — Az étrend-kiegészítőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítése — Az étrend-kiegészítők előállításához felhasználható vitaminok és ásványi anyagok — Maximális mennyiség — A tagállamok hatásköre — Az e mennyiségeket megállapító nemzeti szabályozás — Kölcsönös elismerés — Hiány — Az említett mennyiségek megállapítása érdekében tiszteletben tartandó módszerek és figyelembe veendő tényezők)

(2017/C 202/07)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de grande instance de Perpignan

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Noria Distribution SARL

az eljárásban részt vesz: Procureur de la République, Union fédérale des consommateurs des P.O (Que choisir)

Rendelkező rész

1) Az étrend-kiegészítőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2002. június 10-i 2002/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseit és az EUM-Szerződés áruk szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amelyről az alapügyben szó van, amely nem ír elő eljárást az olyan étrend-kiegészítők e tagállamban történő forgalomba hozatalára, amelyek tápanyagtartalma meghaladja az e szabályozásban megállapított maximális napi adagot, és amelyeket más tagállamban jogszerűen állítanak elő vagy forgalmaznak.